

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζῃ ἔρηκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίῃ,
κι' ὅταν ἔχω ἐξουπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεδαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτι δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῇς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὰ.
Μὲς' ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιά δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Δεκαπέντε Σεπτεμβρίου
καὶ Νικήτα τοῦ Ἀγίου.

Τριάντα τέσσαρα κρατῶ
καὶ τὴν κουμποῦρα μου κροτῶ.

Στὸ Σκέρνεβιτς τῶν Ῥωσσοικῶν συνόρων συνάντησις τριῶν Αὐτοκρατόρων.

Τὸ συμβᾶν αὐτὸ ὁ κόσμος ἐρωτᾷ τί νὰ σημαίνει;
Εἰς τὸ Σκέρνεβιτς τί θέλουν καὶ οἱ τρεῖς οἱ ἐστεμμένοι;
μήπως πρόκειται νὰ γίνῃ νέα πάλιν συμμαχία
καὶ τὸ statu quo νὰ μείνῃ ὅπως πρὶν ἐν ἡσυχίᾳ;
ἢ μὴ σκέπτονται νὰ φέρουν τὴν Εὐρώπῃ ἄνω κάτω
κι' ἐτοιμάζουνε κανένα καὶ οἱ τρεῖς τῶν Συνδικάτο;

Μήπως πρόκειται καὶ ἄλλα μυστικά νὰ συζητήσουν;
μὴ τὸ ζήτημα σκοπεύουν τῆς Ἀνατολῆς νὰ λύσουν;
Τοὺς ἀναρχικοὺς μὴ πάλιν εἰς τὸν τάπητα θὰ θέσουν;
μήπως καὶ ἀπὸ τὸν Χάρτην κανὲν κράτος θ' ἀποσβέσουν;
μὴ ζητοῦν νὰ προξενήσουν φόβον κι' ἐνταυτῷ ἐλπίδας;
μήπως πρόκειται νὰ δώσουν ὕλην ἱστάς ἐφημερίδας;

Ὅπως δῆποτε σπουδαῖον τὸ συμβεβηκὸς τυγχάνει
καὶ ὑπερβολὴ δὲν εἶναι καὶ δὲν εἶναι οὔτε πλάνη
πῶς ἔμπορὶ αὐτὰ νὰ γίνουν, πῶς ἔμπορὶ καὶ νὰ μὴ γίνουν,
κι' ὅσα εἶπαν καὶ δὲν εἶπαν μυστικά δὲν θ' ἀπομείνουν.
Καὶ ἀφοῦ ὁ τύπος ὅλος κἀμνε κρίσεις κι' ἐπικρίσεις,
κι' ὁ ΡΩΜΗΟΣ, θαρρῶ, ὀφείλει μερικὰς ἐπεξηγήσεις.

Καὶ ἐν πρώτοις πῶς ὁ Τσάρος ἦτο μετὰ τῆς Τσαρίνας
καὶ ὁ Ἰωσήφ δὲν ἦτο μετὰ τῆς Ἰωσηφίνας;
Εἶναι θέμα ὅπου κρύπτει σπουδαιότητα μεγάλην
καὶ ἡ μία χαλασμένα θὰ τὰ ἔχῃ μετὰ τὴν ἄλλην.
Ἐπειτα ὁ Γίρς πῶς ἦλθε χωριστὰ ἀπὸ τὸν Τσάρον,
ἀφοῦ μάλιστα τὸν ἔχει, καθὼς λέγουν, καὶ κουμπάρον;

Διατί ὁ Γουλιέλμος ἦλθε τάχα τελευταῖος,
κι' ἐνῷ εἶναι τόσον γέρον φαίνεται τοσοῦτον νέος;
Ἀλλὰ διατί πρὸ πάντων νὰ κατασπασθῇ τὰς χεῖρας
ἓνας γέρος ξεκουτάρης νεαρὰς Αὐτοκρατορίας;
Καὶ οἱ Πολωνοὶ ἐξ ἄλλου μόλις εἶδαν τὸν Καλνόκυ,
διατί νὰ τοῦ προσφέρουν μίαν φοῦκτα καλαμπόκι;

Ἀλλὰ διατί ὁ Βίσμαρκ Ῥωσσοικὴν στολὴν ἐφόρει
κι' ἐβλεπε πρὸς τῆς Λωραίνης τὰς κοιλάδας καὶ τὰ ὄρη;
κι' ὅταν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὸς ἐνεφανίσθη,
ἐκ προθέσεως, ὡς λέγουν, ἢ τυχαίως ἐπταρνίσθη;
Ὁ ΝΤΕΜΠΛ χαρακτηρίζει τὸ συμβᾶν ὡς casus belli,
ὁ ΡΩΜΗΟΣ πλὴν ἀμφιδάλλει καὶ καθόλου δὲν τὸν μέλλει.

Εἰς τὴν τράπεζαν δὲ πάλιν καὶ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Τσάρου
παρεκάθητο ὁ Βίσμαρκ μετὰ λαμπρὰν στολὴν Οὐσσάρου.
Ἀντικρὺ τοῦ ὁ Καλνόκυ, καὶ κοντὰ εἰς τὴν Τσαρίνα
ἔτρωγεν ὁ Γουλιέλμος πεθαμμένος ἀπ' τὴν πείνα,
καὶ σιμὰ ὅσων Γουλιέλμον ὁ Φραγκίσκος καὶ οἱ ἄλλοι,
ὁ Βλαδίμηρος, ὁ Ροῦρκος κι' ἓνας μετὰ τὸ ματογυάλι.

Κι' ἀρχισαν οἱ γὰ νὰ τρώγουν, ἀλλὰ πρόποις καμμία
δὲν ἤκούσθη, κι' ἐπεκράτει νεκρὴ ἡσυχία,
κι' ἐβλεπε εἰς τῆς τραπέζης τὴν ἀνέφελον γαλήνην
καὶ τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου τὴν ἀτάραχον εἰρήνην.
Ἀλλὰ νὰ ζητᾷ ὁ Τσάρος τὰ ποτήρια νὰ γεμίσουν,
καὶ αὐτὸ θαρρῶ σημαίνει πῶς ἔμπορὶ νὰ τὰ τσουγκρί-
[σούν.]